Miercuri, 7 iulie 2021

P9_TA(2021)0338

Impactul pe care îl au parcurile eoliene din larg și alte sisteme de energie din surse regenerabile asupra pescuitului

Rezoluția Parlamentului European din 7 iulie 2021 referitoare la impactul pe care îl au parcurile eoliene din larg și alte sisteme de energie din surse regenerabile asupra pescuitului (2019/2158(INI))

(2022/C 99/10)

Parlamentul European,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 11 decembrie 2019 intitulată „Pactul verde european” (COM(2019)0640),

— având în vedere Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030, stabilită în comunicarea Comisiei din 20 mai 2020 intitulată „Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 – Readucerea naturii în viețile noastre” (COM(2020)0380),

— având în vedere recomandările Comisiei din mai 2020 pentru interacțiuni pozitive între parcurile eoliene din larg și activitățile de pescuit,

— având în vedere Raportul din 2020 al Comisiei privind economia albastră, din 11 iunie 2020,

— având în vedere comunicarea Comisiei din 17 septembrie 2020 intitulată „Stabilirea unui obiectiv mai ambițios în materie de climă pentru Europa în perspectiva anului 2030 – Investirea într-un viitor neutru din punct de vedere climatic, în interesul cetățenilor” (COM(2020)0562),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 19 noiembrie 2020 intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic” (COM(2020)0741),

— având în vedere Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru „Strategia pentru mediul marin”) ([1]),

— având în vedere Directiva 2014/89/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 iulie 2014 de stabilire a unui cadru pentru amenajarea spațiului maritim ([2]) („Directiva privind amenajarea spațiului maritim”),

— având în vedere Directiva (UE) 2018/2001 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 decembrie 2018 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile ([3]),

— având în vedere acordul adoptat la cea de a 21-a Conferință a părților (COP 21) la Convenția-cadru a ONU privind schimbările climatice (CCONUSC) de la Paris, din 12 decembrie 2015 (Acordul de la Paris),

— având în vedere rezoluția sa din 16 ianuarie 2018 referitoare la guvernanța internațională a oceanelor: o agendă pentru viitorul oceanelor noastre în contextul ODD-urilor pentru 2030 ([4]),

— având în vedere serviciile de cartografiere ale sistemului OSPAR de gestionare a datelor și informațiilor (ODIMS) „EMODnet Human Activities Vessels Density Mapping – Service, 2019” și „Offshore Renewable Energy Developments – 2018”,

— având în vedere avizul Consiliului consultativ pentru Marea Nordului (NSAC) din 28 decembrie 2020 privind interacțiunile dintre dezvoltarea parcurilor eoliene din larg și activitățile de pescuit,

— având în vedere poziția sa adoptată în primă lectură la 24 iunie 2021 în vederea adoptării unui regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 (Legea europeană a climei) ([5]),

([1]) JO L 164, 25.6.2008, p. 19.
([2]) JO L 257, 28.8.2014, p. 135.
([3]) JO L 328, 21.12.2018, p. 82.
([4]) JO C 458, 19.12.2018, p. 9.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2021)0309.

— având în vedere studiul solicitat de Comisia pentru pescuit (PECH) în 12 noiembrie 2020 privind impactul utilizării energiei eoliene din larg și a altor surse regenerabile marine asupra pescuitului european,

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru industrie, cercetare și energie,

— având în vedere raportul Comisiei pentru pescuit (A9-0184/2021),

A. întrucât UE urmărește să devină neutră din punct de vedere climatic cel târziu în 2050, în conformitate cu obiectivele Pactului verde; întrucât Comisia a propus un obiectiv de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) cu cel puțin 55 % până în 2030, în timp ce Parlamentul a solicitat ca obiectivul de reducere a emisiilor de GES să fie de 60 % până în 2030; întrucât energia din surse regenerabile offshore este una dintre opțiunile pe care le au statele membre pentru atingerea acestui obiectiv; întrucât ea ar trebui să joace un rol esențial în atingerea acestor obiective printr-o abordare integrată care ține seama de cei trei piloni ai sustenabilității;

B. întrucât, în temeiul tratatelor, UE are responsabilitatea de a garanta siguranța aprovizionării, iar statele membre au responsabilitatea de a stabili structura aprovizionării lor cu energie și de a alege sursele de energie, respectând totodată obiectivele UE de realizare a neutralității climatice până în 2050;

C. întrucât, potrivit estimărilor Comisiei, 30 % din cererea de energie electrică a UE din 2050 va fi acoperită de energia eoliană offshore, ceea ce corespunde unei creșteri de la capacitatea eoliană offshore actuală de 12 GW în UE-27 la o țintă de 300 GW în 2050; întrucât, potrivit estimărilor Comisiei, cererea va ajunge la 40 GW din capacitatea energiei oceanice până în 2050;

D. întrucât, în conformitate cu articolul 194 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica Uniunii în domeniul energiei trebuie să asigure funcționarea pieței energiei și siguranța aprovizionării cu energie și să promoveze eficiența energetică, economia de energie și dezvoltarea energiei din surse regenerabile, precum și interconectarea rețelelor energetice; întrucât mixul energetic al statelor membre încă este stabilit la nivel național și, prin urmare, mixurile energetice sunt în continuare foarte diversificate;

E. întrucât mările nordice (Marea Nordului, Marea Baltică și Atlanticul de Nord-Est) asigură peste 85 % din capacitatea eoliană offshore totală în apele UE-27;

F. întrucât caracteristicile geografice ale statelor membre și ale bazinelor maritime europene sunt foarte diferite pe întreg teritoriul Uniunii; întrucât, în prezent, dezvoltarea parcurilor eoliene din larg și a altor sisteme de energie din surse regenerabile este concentrată în Marea Nordului și în Marea Baltică, unde condițiile sunt mai favorabile; întrucât, în viitor, posibilitatea sau oportunitatea creării unor instalații de energie din surse regenerabile offshore sau a extinderii dimensiunii ori a capacității acestora vor fi, de asemenea, foarte diferite în fiecare bazin și în fiecare stat membru;

G. întrucât s-a convenit în Acordul comercial și de cooperare dintre UE și Regatul Unit că navele de pescuit ale UE vor avea în continuare acces reciproc la apele Regatului Unit și deci vor împărți mai departe spațiul marin european care în prezent cuprinde 110 parcuri eoliene în larg, cu peste 5 000 de turbine eoliene;

H. întrucât aprovizionarea cu energie eoliană poate fi neregulată și instabilă, din cauza condițiilor meteorologice schimbătoare;

I. întrucât posibilitățile de stocare a energiei eoliene sunt încă foarte limitate;

J. întrucât alte surse regenerabile de energie offshore, ca de exemplu tehnologia valurilor, tehnologia mareelor și tehnologia termică, instalațiile fotovoltaice plutitoare și utilizarea algelor pentru a produce biocombustibili, joacă un rol important în strategia Comisiei privind energia din surse regenerabile offshore, cu toate că nu există în prezent instalații la scară largă funcționale; întrucât acestea pot contribui la realizarea neutralității climatice și la consolidarea poziției de lider a Europei și pot crea locuri de muncă; întrucât este necesar să se continue cercetarea și inovarea, deoarece alte surse regenerabile de energie offshore ar putea fi promițătoare și mai adecvate în unele domenii și ar putea avea un impact mai redus asupra activităților de pescuit, stocurilor de pește și mediului marin;

K. întrucât turbinele eoliene din larg au în medie un ciclu de viață de 25-30 de ani; întrucât foarte puține turbine au fost dezafectate până acum, iar reciclarea este încă extrem de complexă, o turbină eoliană demontată fiind reciclată în proporție de 85-90 %; întrucât este necesară o viziune pe termen lung, întemeiată pe economia circulară și pe abordarea bazată pe ciclul de viață, pentru a evalua impactul asupra altor activități, cum ar fi pescuitul, și asupra comunităților locale și ecosistemelor, la finalul proiectului; întrucât proiectarea ecologică prin utilizarea unor materiale specifice și proiectarea infrastructurilor poate stimula dezvoltarea biodiversității locale; întrucât metodele de reciclare sau menținerea infrastructurilor ca recife artificiale trebuie evaluate într-o fază timpurie a conceperii proiectului;

L. întrucât cea mai eficientă metodă de optimizare a costurilor și a spațiului pentru a atinge ținta în materie de capacitate offshore stabilită pentru 2050 ar fi ca diferite sectoare economice să valorifice același spațiu maritim în mai multe scopuri, luând în considerare o abordare bazată pe beneficii conexe, conform căreia fiecare activitate beneficiază de pe urma celeilalte, deoarece coabitarea activităților poate fi pozitivă pentru mediu și beneficiile socioeconomice;

M. întrucât există o concurență tot mai mare între diferitele utilizări ale spațiului maritim, ceea ce face adesea să fie neglijate utilizările tradiționale, cu o valoare istorică, culturală, socială și economică evidentă, cum ar fi pescuitul;

N. întrucât în Directiva privind amenajarea spațiului maritim se afirmă că statele membre trebuie să ia în considerare interacțiunile dintre activități și utilizări precum acvacultura, pescuitul și instalațiile și infrastructurile pentru producția de energie din surse regenerabile, dar și cablurile submarine, să promoveze coexistența activităților relevante și să aplice o abordare ecosistemică;

O. întrucât, prin planurile de amenajare a spațiului maritim, statele membre ar trebui să încerce să contribuie la dezvoltarea sustenabilă a sectoarelor energetice pe mare, a transportului maritim, a sectorului pescuitului și acvaculturii, precum și la conservarea, protecția și îmbunătățirea mediului, inclusiv la creșterea rezilienței la efectele schimbărilor climatice; întrucât, în acest sens, interesele legate de pescuit și acvacultură ar trebui să beneficieze de o atenție deosebită și nu ar trebui marginalizate pe măsură ce statele membre își continuă activitatea și revizuirile ulterioare ale planurilor naționale de amenajare a spațiului maritim;

P. întrucât în propunerea Comisiei referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 se afirmă că „UE va promova cu prioritate soluții cum ar fi energia oceanică, energia eoliană marină, cele care permit și regenerarea stocurilor de pește”, în timp ce un studiu recent publicat de Direcția Generală Politici Interne [6] indică faptul că potențialele beneficii în domeniul pescuitului ca urmare a instalațiilor de energie din surse regenerabile offshore nu sunt încă bine înțelese și se așteaptă dovezi empirice;

Q. întrucât, în comunicarea sa intitulată „O strategie a UE privind valorificarea potențialului energiei din surse regenerabile offshore pentru un viitor neutru climatic”, Comisia a îndemnat autoritățile publice să planifice implementarea energiei din surse regenerabile offshore pe termen lung și încă din etapele incipiente, evaluând sustenabilitatea sa ecologică, socială și economică, asigurând coexistența cu alte activități, cum ar fi pescuitul și acvacultura, și garantând acceptarea de către public a implementărilor planificate;

R. întrucât pescuitul are un impact relativ scăzut asupra PIB-ului; întrucât este extrem de important pentru comunitățile de pescari din multe state membre;

S. întrucât aproximativ 80 % din totalul navelor de pescuit din UE sunt nave mici, majoritatea aparținând afacerilor de familie, transmise din generație în generație, care își desfășoară activitatea în principal în apele de coastă;

T. întrucât cumularea proiectelor de dezvoltare actuale și viitoare în domeniul surselor regenerabile offshore are impactul cel mai mare asupra operațiunilor de pescuit care vizează specii demersale și crustacee,

U. întrucât valorificarea energiei din larg, asigurând în același timp protecția mediului și dezvoltarea sustenabilă a pescuitului și a altor activități economice, necesită o planificare comună și o evaluare riguroasă a efectelor cumulate, inclusiv a efectelor socioeconomice;

---

[6] Studiu – „Impact of the use of offshore wind and other marine renewables on European fisheries”, Parlamentul European, Direcția Generală Politici Interne, Departamentul tematic B – Politici structurale și de coeziune, 12 noiembrie 2020.

V. întrucât este necesar să se desfășoare activități de cercetare suplimentare privind efectele cauzate de parcurile eoliene din larg și de alte sisteme de energie din surse regenerabile offshore asupra mediului marin și resurselor piscicole;

W. întrucât Parlamentul insistă că obiectivul climatic al Uniunii pentru 2030 trebuie să fie o reducere a emisiilor de GES cu 60 % la nivelul întregii economii față de 1990;

X. întrucât explorarea resurselor eoliene offshore ale UE și promovarea proiectelor pentru energia din surse regenerabile offshore într-un mod compatibil cu alte utilizări ale spațiului maritim, în special cu pescuitul, căutând sinergii și protejând biodiversitatea constituie o necesitate;

Y. întrucât monitorizarea și analiza empirică a practicilor de pescuit înainte, în timpul și după construirea parcurilor eoliene în larg sunt importante pentru a înțelege mai bine conceptul de coexistență;

Z. întrucât fundațiile instalațiilor de energie din surse regenerabile offshore ar putea să atragă viață marină și să aibă un efect de recif artificial;

AA. întrucât Organizația Hidrografică Internațională (OHI) recomandă să se evite activitățile de pescuit la o distanță minimă de 0,25 mile marine (463 de metri) de fiecare parte a unui cablu submarin pentru a reduce riscurile la minimum,

1. subliniază necesitatea de a evita potențialul impact negativ pe termen lung cauzat de turbinele eoliene din larg asupra anumitor ecosisteme, a stocurilor de pește și a biodiversității și, implicit, asupra activităților de pescuit în ansamblu; evidențiază că este nevoie de o abordare bazată pe ciclul de viață la dezvoltarea acestora, de la construire la exploatare și, în cele din urmă, dezafectare, de unde rezultă și importanța unor studii riguroase și detaliate pentru a evalua impacturile turbinelor eoliene offshore existente;

2. subliniază că energia din surse regenerabile offshore ar trebui implementată în așa fel încât să se creeze oportunități pentru alte activități, printr-o abordare bazată pe beneficii conexe de mediu, sociale și economice, asigurând beneficii pentru pescari și comunitățile locale;

3. atrage atenția asupra faptului că energia din surse regenerabile offshore va fi sustenabilă doar dacă nu are un impact negativ asupra mediului sau asupra coeziunii economice, sociale și teritoriale, în special în regiunile care depind de pescuit;

4. este preocupat de lipsa cercetării privind dezafectarea turbinelor eoliene din larg și efectele dezafectării asupra mediului;

5. afirmă din nou că rămâne de competența statelor membre să decidă cu privire la mixul energetic național și la tehnologii;

6. subliniază că energia din surse regenerabile și eficiența energetică se numără printre factorii-cheie pentru realizarea unei economii neutre din punct de vedere climatic; subliniază că, pentru a realiza obiectivul pentru 2030 privind energia din surse regenerabile, capacitatea infrastructurii și producția de energie electrică din surse regenerabile offshore trebuie majorate în consecință;

7. subliniază potențialul important al hidrogenului din surse regenerabile, inclusiv din energia eoliană și solară, pentru realizarea obiectivului neutralității climatice al Uniunii;

8. subliniază că parcurile eoliene plutitoare au potențialul de a fi dezvoltate în zone de apă adâncă, ceea ce extinde zona viabilă pentru dezvoltarea energiei eoliene, reducând în același timp vizibilitatea acesteia de pe mal; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să sprijine extinderea și comercializarea tehnologiei eoliene offshore plutitoare sustenabile care reduce și mai mult impactul asupra activităților de pescuit;

9. subliniază că este necesar să se reducă la minimum riscul ca introducerea pe scară largă a parcurilor eoliene în larg să afecteze funcționarea fizică a bazinului maritim, în special curenții marini și curenții de aer, ceea ce ar putea contribui la o amestecare a coloanei de apă stratificate și ar putea influența astfel ciclul nutrienților, generarea de valuri, amplitudinile mareelor și debitul de aluviuni târâte, precum și să se monitorizeze îndeaproape efectele acestora, iar zgomotul infrasonic generat de paletele rotative ar putea alunga peștii și speciile de mamifere marine din apropierea parcurilor eoliene din larg, în timp ce câmpurile electromagnetice generate de cablurile subacvatice, precum și zgomotul subacvatic generat de baterea pilonilor ar putea avea un puternic impact negativ asupra crustaceelor și a vieții marine; subliniază, în această privință, că este necesar să se dezvolte și să se cerceteze în continuare modalități de a evita și de a atenua aceste efecte negative;

10. observă că este important să fie puse în aplicare bune practici pentru reducerea la minimum a perturbării și pentru atenuarea daunelor aduse ecosistemelor în etapa de planificare, de exploatare și de dezafectare a activității offshore;

11. consideră că instalarea unităților de producție a energiei din surse regenerabile marine trebuie să fie inclusă în strategiile de dezvoltare și în suveranitatea energetică a fiecărui stat și să reflecte acestea și, în același timp, să fie în concordanță cu obiectivele Pactului verde european;

12. subliniază că este important să se ia în considerare caracteristicile morfologice și geografice ale zonelor în care ar trebui amplasate parcurile eoliene în larg;

13. consideră că deciziile de a instala o infrastructură pentru producția de energie din surse regenerabile offshore ar trebui să aibă la bază cele mai bune evaluări științifice ale impactului asociat și să implice toate părțile interesate în exploatarea zonelor care urmează a fi ocupate, în special comunitățile de pescari asociate și organizațiile acestora;

14. subliniază necesitatea de a investiga potențialele efecte, cum ar fi efectele de recif artificial ale sistemelor de energie din surse regenerabile offshore, asupra vieții marine și a pescuitului, care ar putea fi limitate la faza de exploatare, și de a analiza cum se poate realiza dezafectarea astfel încât beneficiile să nu fie doar temporare; subliniază că, atunci când parcurile eoliene în larg sunt dezafectate, siturile trebuie lăsate într-o stare care să permită activitățile de pescuit dacă acestea erau permise înainte de construcție sau în timpul fazei de exploatare și care să protejeze și să respecte mediul;

15. subliniază necesitatea de a lua în considerare caracteristicile fundului mării atunci când sunt construite parcuri eoliene în larg, astfel încât să nu fie instalate infrastructuri acolo unde ar risca să modifice habitatele și ecosistemele locale;

16. propune să se evalueze combinarea și integrarea parcurilor eoliene din larg în interiorul zonelor marine protejate în raport cu obiective clar definite de conservare a habitatelor și a biodiversității, inclusiv cele legate de resursele piscicole; subliniază că ar trebui instituite comitete de gestionare în aceste zone marine protejate, pentru a asigura o mai bună coexistență a activităților, și că autoritatea competentă relevantă responsabilă de zonele marine protejate ar trebui să își dea acordul;

17. subliniază că parcurile eoliene în larg ar trebui amplasate, ori de câte ori este posibil, în zone în care pescuitul nu este permis, pentru a reduce la minimum efectele negative asupra industriei pescuitului;

18. susține că parcurile eoliene din larg pot avea un impact asupra activităților de pescuit prin schimbarea distribuției spațiale și a abundenței speciilor marine pescuite comercial, dar și ca urmare a închiderii lor din motive de siguranță sau a impunerii unei modificări a activității sau a metodei de pescuit, de exemplu de la pescuitul activ la cel pasiv;

19. insistă să se stabilească un dialog și o cooperare cu pescarii încă de la începutul procesului; subliniază că este necesar să se țină seama de ecosistemele locale și de particularitățile comunității locale; evidențiază că este necesar ca pescarii să primească o compensație adecvată dacă instalarea parcurilor eoliene în larg le afectează activitățile;

20. ia act de faptul că în comunicarea Comisiei referitoare la Strategia UE privind biodiversitatea pentru 2030 se afirmă că „UE va promova cu prioritate soluții cum ar fi energia oceanică, energia eoliană marină, cele care permit și regenerarea stocurilor de pește” și că se are în vedere posibilitatea combinării parcurilor eoliene în larg cu zonele protejate;

21. subliniază că impactul social, economic și de mediu al parcurilor eoliene în larg depinde de condițiile, ecosistemele și activitățile umane specifice sitului și că o colaborare a părților interesate la proiectarea, punerea în aplicare și gestionarea parcurilor eoliene în larg este esențială pentru a soluționa problemele de interes comun;

22. constată că sectorul pescuitului la scară mică, costier și artizanal poate duce greul impactului instalării acestor unități de producție a energiei din surse regenerabile offshore, având în vedere apropierea lor relativă de coastă;

23. subliniază că cei care practică pescuitul la scară mică și costier vor fi deosebit de afectați de această schimbare, deoarece este posibil să nu aibă capacitatea de a se muta în alte zone de pescuit mai îndepărtate sau de a-și schimba metoda de pescuit, în special dacă parcurile eoliene din larg sunt situate în apele teritoriale (12 mile marine de coastă); solicită ca, în ultimă instanță, să se acorde compensații adecvate;

24. subliniază necesitatea de a facilita accesul la asigurare pentru navele de pescuit care își desfășoară activitatea sau navighează prin zone cu parcuri eoliene offshore, pentru că în prezent aceasta este foarte problematică, deoarece polițele de asigurare ale navelor de pescuit nu oferă o indemnizație suficientă;

25. subliniază că orice restricție privind accesul la zonele de pescuit tradiționale afectează în mod direct mijloacele de subzistență ale pescarilor din diferite state membre de coastă ale UE și locurile de muncă dependente de pe uscat; subliniază, așadar, că ar trebui să se acorde compensații adecvate ca soluție de ultimă instanță, atunci când este necesar; în plus, subliniază că orice restricție privind accesul ar putea submina asigurarea de manieră responsabilă și sustenabilă a securității alimentare;

26. invită statele membre ca, în conformitate cu dispozițiile privind amenajarea spațiului maritim, să desemneze zonele de pescuit istorice și tradiționale specifice ale pescarilor locali ca zone fără infrastructuri de producție a energiei din surse regenerabile offshore;

27. subliniază că o analiză suprapusă a surselor de energie regenerabile offshore și a activităților de pescuit indică o creștere abruptă a potențialului de conflicte spațiale în anumite bazine maritime europene în următorii ani; subliniază, în acest context, necesitatea amenajării spațiale timpurii, care să includă toate părțile interesate relevante, atât cu privire la amplasarea parcurilor eoliene în larg, cât și la configurarea lor; solicită să se instituie din timp o participare efectivă, dialoguri și rețele, pentru a reduce și a evita conflictele;

28. subliniază că, în prezent, există câteva exemple de cooperare (activă sau pasivă) în ceea ce privește activitățile de pescuit în zone cu parcuri eoliene în larg; subliniază că abordările bazate pe cooperare privind proiectarea în comun (coproiectare) a instalării parcurilor eoliene din larg, pentru a le combina cu alte utilizări, pot reduce impactul potențial asupra pescuitului, pot consolida relația dintre diferitele sectoare implicate și pot permite o cooperare benefică între acestea;

29. recunoaște potențialul pentru acvacultură și cultivarea algelor, precum și pentru pescuitul pasiv în zonele cu parcuri eoliene în larg; subliniază totuși că sunt necesare mai multe cercetări pentru a evalua impactul lor ecologic și potențialul economic;

30. este îngrijorat de faptul că, dincolo de interdicțiile și restricțiile legate de activitățile de pescuit, pescarii tind să evite pescuitul în zone cu parcuri eoliene din larg chiar și atunci când accesul este permis, din cauza riscului de daune accidentale, acroșaje și pierderi ale uneltelor de pescuit și deci, implicit, frica de a fi potențial expuși la asumarea răspunderii este o sursă de îngrijorare ce stă în calea coexistenței;

31. subliniază că mixurile energetice din regiunile ultraperiferice și insule depind foarte mult de importurile de combustibili fosili, în ciuda caracteristicilor lor locale, care sunt favorabile pentru dezvoltarea surselor regenerabile de energie; invită, prin urmare, Comisia și statele membre să acorde atenție specială și să aloce finanțare specifică pentru dezvoltarea energiei din surse regenerabile offshore în aceste teritorii, cu scopul de a reduce la minimum dependența de combustibilii fosili;

32. recunoaște potențialul dispozitivelor eoliene offshore plutitoare, care creează posibilități pentru instalații în zone cu ape adânci și presupun o distanță mai mare față de linia de țărm, un impact vizual mai mic și o mai mică suprapunere spațială potențială cu zonele de pescuit;

33. subliniază că dezafectarea turbinelor eoliene din larg nu trebuie să genereze efecte de durată asupra mediului sau să pericliteze siguranța navelor de pescuit din cauza unor infrastructuri care rămân în subsolul marin; evidențiază, în plus, că ar trebui dezvoltate în continuare metodele de reciclare pentru a reduce impactul asupra mediului; consideră esențial să se asigure că parcurile eoliene offshore sunt construite numai dacă se adoptă o abordare integrată a proceselor pe întreg ciclul de viață al turbinelor eoliene din larg, cu alte cuvinte, dacă este clar de la început cum pot fi proiectate, construite, utilizate, dezafectate și reciclate turbinele eoliene offshore într-un mod sustenabil; subliniază, de asemenea, că strategiile de dezafectare care prevăd o utilizare viitoare alternativă sau eliminarea construcțiilor trebuie integrate în planurile de proiectare și de instalare încă de la început și trebuie luat în considerare impactul pe termen lung din punctul de vedere al sustenabilității, pentru a respecta principiile economiei circulare.

34. solicită să fie creat un standard internațional care să definească modalitatea de dezafectare a turbinelor și să ofere o imagine de ansamblu cuprinzătoare a normelor și a reglementărilor privind dezafectarea, respectând totodată principiile economiei circulare;

35. subliniază că ar trebui să existe măsuri financiare care să acopere riscurile pe termen lung pe care le prezintă infrastructura offshore abandonată care ar putea fi eliminată, astfel încât pescuitul să poată fi reluat în siguranță;

36. subliniază că orice infrastructură din subsolul marin lăsată in situ ar trebui să fie supusă unei monitorizări adecvate;

37. evidențiază că în studiile empirice recente nu există evaluări ale efectelor economice, socioeconomice și socioculturale ale energiei din surse regenerabile offshore asupra pescuitului; îndeamnă, prin urmare, Comisia să efectueze cercetări suplimentare care să nu se limiteze la impactul asupra mediului, cu scopul de a evalua posibilele efecte economice și sociale pe care investițiile în energie din surse regenerabile offshore le au asupra pescuitului și de a identifica modalități adecvate pentru a depăși aceste efecte negative;

38. subliniază că este nevoie de programe standardizate de monitorizare și de armonizare a datelor privind efortul de pescuit pentru a permite evaluări ale impactului cumulative, atât din punct de vedere ecologic și socioeconomic, cât și din punctul de vedere al mediului, ca urmare a extinderii energiei din surse regenerabile offshore, iar compatibilitatea și comparabilitatea datelor trebuie îmbunătățite;

39. propune ca statele membre să intensifice coordonarea în domeniul cercetării privind parcurile eoliene din larg, cu scopul de a facilita colectarea și schimbul de constatări și de date obținute în urma cercetărilor, precum și schimbul de bune practici; reamintește că energia eoliană offshore este una dintre tehnologiile cele mai avansate, dar că alte sisteme de energie din surse regenerabile ar putea fi promițătoare și în anumite cazuri mai adecvate în unele zone în care au loc activități de pescuit și deci au un impact mai puțin dăunător asupra aspectelor economice, sociale și de mediu; evidențiază importanța stimulării investițiilor în cercetare și dezvoltare în acest sens;

40. invită Comisia și statele membre să îmbunătățească cooperarea transfrontalieră în amenajarea spațiului maritim, inclusiv cu Regatul Unit, cel mai mare producător de energie eoliană offshore din Europa, pentru a găsi soluții la problemele comune, pentru a integra conexiunile electrice și pentru a învăța din bunele practici;

41. susține că amenajarea spațiului maritim trebuie să joace un rol esențial, diferențiind fiecare zonă maritimă pe baza propriilor sale caracteristici și trebuie să pună mai mult accent pe evaluarea realizării opțiunilor de colocare și de utilizare multiplă a parcurilor eoliene din larg, ceea ce este extrem de important pentru a se ajunge la o situație reciproc avantajoasă pentru pescuitul și acvacultura sustenabile și pentru sectorul energiei offshore și pentru a include participarea efectivă a sectorului pescăresc la procesul decizional, spre deosebire de noțiunile mult prea vagi de „consultare” și „observatori”, îndeplinirea angajamentelor asumate și soluționarea prealabilă a conflictelor de utilizare;

42. invită statele membre ca, în calitate de autorități competente în domeniul amenajării spațiului maritim și în contextul lucrărilor lor constante și al revizuirilor ulterioare ale planurilor de amenajare a spațiului maritim, să ia în considerare necesitatea de a asigura că sunt evitate efectele negative ale turbinelor eoliene offshore asupra pescuitului și că, prin urmare, acestea sunt amplasate departe de zonele de pescuit;

43. promovează aplicarea unei abordări ecosistemice în amenajarea spațiului maritim, cu intenția de a oferi un cadru bazat pe sisteme pentru înțelegerea și gestionarea ecosistemelor marine și a interacțiunii lor cu activitățile socioeconomice;

44. subliniază importanța sistemelor comunitare de producție a energiei care permit comunităților costiere și cooperativelor, inclusiv pescarilor, să își producă propria energie electrică și să reinvestească profiturile înapoi în comunitate;

45. subliniază că parcurile eoliene din larg ar trebui construite numai dacă se garantează că nu vor fi efecte negative ecologice și asupra mediului și nici economice, socioeconomice și socioculturale asupra pescarilor și a producătorilor din domeniul acvaculturii, în conformitate cu obiectivele economiei albastre și ale Pactului verde european;

46. îndeamnă statele membre să ia în considerare, la stabilirea mixului energetic, impactul energiei produse în larg din surse regenerabile asupra ecosistemelor marine și a pescuitului;

47. îndeamnă statele membre să lucreze în continuare și la dezvoltarea și utilizarea altor forme de energie din surse regenerabile;

48. invită Comisia să efectueze o evaluare a impactului pentru a examina efectele economice, sociale și de mediu preconizate ale construirii de parcuri eoliene în larg în zonele în care acestea ar putea să intre în conflict atât cu sectorul pescuitului, cât și cu sustenabilitatea vieții marine;

49. subliniază că cooperarea între sectoarele care operează în mediul marin și în economia maritimă va fi și ea un catalizator pentru o tranziție justă; invită Comisia să evalueze inițiative care stimulează economiile locale și activitățile economice offshore și să identifice sinergii între sectoare, care pot sta la baza unei redresări economice viabile în timp;

50. subliniază că există deja exemple de coexistență între sectorul pescuitului și sectorul energiei eoliene offshore, iar această experiență ar trebui valorificată pentru a identifica și a împărtăși cele mai bune practici disponibile pentru întregul ciclu de viață al infrastructurii marine;

51. subliniază că părțile interesate ar trebui să aibă dreptul de a participa și de a-și spune cuvântul în amenajarea spațiului maritim;

52. subliniază că consultarea și participarea din timp, echitabilă, efectivă și constantă a părților interesate, în special a pescarilor și a producătorilor de produse din acvacultură, crearea unor orientări transparente și plata unor compensații ar putea atenua potențialul de conflicte și ar crea condiții de concurență echitabile între pescuit și energia din surse regenerabile offshore;

53. solicită UE să promoveze și să sprijine parcurile eoliene în larg în acțiunea sa externă, în special cu țările terțe în care accesul la energie rămâne inegal și limitat, în conformitate cu obiectivele Pactului verde;

54. evidențiază că, în conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din TFUE, ar trebui să se aplice principiul precauției atunci când trebuie luate decizii înainte să fie disponibile cunoștințele sau informațiile necesare;

55. remarcă faptul că ar putea fi necesare măsuri suplimentare la nivelul UE, inclusiv legislație, întrucât dovezile sugerează că amenajarea spațiului maritim avută în vedere de statele membre nu garantează includerea echitabilă a pescarilor și a altor părți interesate și, după caz, acordarea de compensații pentru activitățile de pescuit;

56. îndeamnă Comisia și statele membre să se asigure că planurile de amenajare a spațiului maritim garantează includerea echitabilă a pescuitului, continuarea activităților acestora în mod sustenabil și reflectă în mod echitabil interesele legitime ale pescarilor, ale culegătorilor de crustacee și ale acvacultorilor;

57. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.